



TBMM
HALKLARIN EŞİTLİK VE DEMOKRASİ PARTİSİ
GRUP BAŞKANLIĞI

Sayı : 14929

Tarih : 12.11.2025

36687

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıdaki sorularımın, **Milli Eğitim Bakanı Yusuf Tekin** tarafından Anayasanın 98 ve İç Tüzüğü'nün 96. ve 99. Maddeleri gereğince yazılı olarak cevaplandırılmasını arz ederim.

Öznur Bartin

Hakkâri Milletvekili

Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı tarafından yayımlanan SEGE-2025 Raporu, Türkiye'deki mekânsal kalkınma farklılıklarını bilimsel ölçekte ortaya koyan temel referans belgesi niteliğindedir. Çalışma, 8 tematik başlık altında 52 değişken kullanılarak Güçlü Temel Bileşenler Analizi yöntemiyle hazırlanmıştır. Bu göstergeler; demografi, istihdam, eğitim, sağlık, rekabetçi ve yenilikçi kapasite, mali yapı, erişilebilirlik ve yaşam kalitesi alanlarında illerin gelişmişlik düzeylerini ölçmektedir.

Raporda Türkiye genelinde iller altı gelişmişlik kademesinde sınıflandırılmış; Hakkâri ili 77. sırada yer almış ve 6. (en düşük) gelişmişlik kademesinde değerlendirilmiştir. Hakkâri'nin endeks değeri-1,471 olarak belirlenmiştir. Bu gösterge, ilin sosyo-ekonomik göstergeler bakımından ülke ortalamasının oldukça gerisinde olduğunu, gelişmişlik farkının yalnızca ekonomik değil, sosyal ve kurumsal boyutlarda da derinleştiğini göstermektedir.

Hakkâri'nin içinde yer aldığı TRB2 (Van, Muş, Bitlis, Hakkâri) Düzey-2 bölgesinin genel endeks değeri-1,445 olup, 4. gelişmişlik kademesinde yer almaktadır. Bu veriler, bölgesel ölçekte düşük performansın, ilin gelişmişlik göstergelerine doğrudan yansıdığını ortaya koymaktadır. Raporda Hakkâri'nin alt boyutlar itibarıyla sıralamaları şu şekildedir: Demografi 70; İstihdam 76; Eğitim 70; Sağlık 79; Rekabetçi ve Yenilikçi Kapasite 81; Mali 74; Erişilebilirlik 77; Yaşam Kalitesi 81. Bu veriler, ilin tüm alt bileşenlerde Türkiye ortalamasının en alt düzeyinde konumlandığını göstermektedir. Özellikle rekabetçilik, yenilikçilik ve yaşam kalitesi göstergelerinde 81. sırada yer alması, üretim altyapısının, sanayi çeşitliliğinin, girişimcilik ekosisteminin ve kamusal yaşam standartlarının ciddi biçimde yetersiz olduğunu ortaya koymaktadır.

Sağlık göstergelerinde 79. sırada yer alması, kamu sağlık altyapısında kapasite sorunu yaşandığını; istihdam göstergelerinde 76. sırada bulunması, kayıt dışı çalışma, yüksek genç işsizliği ve düşük kadın istihdam oranlarının süreklilik kazandığını göstermektedir. Eğitim alanında 70. sırada bulunması, erişim ve nitelik bakımından derin bir eşitsizliğin sürdüğünü; mali göstergelerde 74. sırada yer alması, düşük gelir düzeyinin ve dar vergi tabanının bölgesel ekonomik dinamizmi zayıflattığını göstermektedir.

Bu tablo yalnızca Hakkâri'ye özgü olmayıp, SEGE-2025 verilerine göre Doğu ve Güneydoğu Anadolu illerinin tamamı gelişmişlik sıralamasının alt kademelerinde yer almaktadır. Bu durum, Türkiye'de bölgesel kalkınma politikalarının uygulama düzeyinde sürdürülebilir etki yaratamadığını ve kamusal yatırım dağılımında yapısal bir eşitsizliğin bulunduğunu göstermektedir. Ayrıca, alt kademe illerinin tamamına yakınının Kürt nüfusun çoğunlukta yaşadığı kentler olması, bu tabloyu salt ekonomik bir sonuçtan çıkarıp, tarihsel, siyasal ve yönetsel bir sorun alanına dönüştürmektedir.

Burada ortaya çıkan temel soru şudur: Bu illerin tamamının Kürtlerin çoğunlukta yaşadığı bölgelerde yer alması bir tesadüf müdür? Yoksa kalkınma politikaları, kaynak tahsisi, yatırım yönlendirmesi ve kamu hizmeti dağılımında yıllardır süren yapısal dışlanmanın bir sonucu mudur? Bu sorunun, sadece teknik bir göstergeden ibaret olmayan, doğrudan demokratik katılımın, siyasal temsiliyetin ve Avrupa Yerel Yönetimler Özerklik Şartı'nda öngörülen ilke ve standartların hayata geçirilememesiyle doğrudan ilişkilidir.

Kürt meselesinin demokratik yollarla çözülmesinin engellenmesi, yalnızca siyasal alanda değil, sosyo-ekonomik gelişmişlik göstergelerinde de derin bir tahribata yol açmıştır. Demokratik çözümün ertelenmesi; bölgesel planlamada merkezîyetçiliğin pekişmesine, yerel yönetimlerin kalkınma süreçlerinden dışlanmasına, yatırım kararlarında güvenlikçi perspektiflerin belirleyici olmasına neden olmuştur. Sonuç olarak, SEGE-2025 verileri, Türkiye'de mekânsal kalkınma eşitsizliklerinin yalnızca ekonomik değil, toplumsal ve siyasal düzeyde de derinleştiğini açık biçimde göstermektedir.

Dolayısıyla, Meclis'in araştırma ve denetim yetkisi çerçevesinde bu verilerin kapsamlı biçimde incelenmesi; Kürt nüfusun yoğunlukta yaşadığı bölge illerinde sosyo-ekonomik eşitsizliğin nedenlerini, kamu politikalarının yetersizliğini ve demokratik katılım mekanizmalarının zayıflığını bütüncül olarak ele alması büyük önem taşımaktadır. Hakkâri'nin ve bölge illerinin kalkınma potansiyelinin açığa çıkarılması, yalnızca yerel bir kalkınma sorunu değil, Türkiye'nin demokratikleşme süreci, toplumsal barışı ve yapıcı kalkınma hedefleri açısından da stratejik bir zorunluluktur.

SEGE-2025 verilerinde açıkça görüldüğü üzere, Türkiye'deki mekânsal kalkınma dengesizlikleri yalnızca ekonomik göstergelerle açıklanamayacak kadar derindir. Bu farklılıkların, demokratik katılımın sınırlanması, kayyım uygulamaları, yerel yönetimlerin etkisizleştirilmesi ve Kürt meselesine ilişkin yapısal çözümsüzlükle bağlantılı olarak incelenmesi gerekmektedir. Hakkâri ve bölge illerinin kalkınma sorunlarının çözümü, Türkiye'nin toplumsal barışı ve kalıcı kalkınma hedefleri açısından yaşamsal önem taşımaktadır.

Bu bağlamda;

1. SEGE-2025 verilerine göre Hakkâri ili eğitim göstergelerinde 70. sırada yer almaktadır. Bu düşük sıralamanın temel nedenleri nelerdir?
2. Hakkâri'de okul öncesi, ilkokul, ortaöğretim ve lise düzeylerinde net okullaşma oranı Türkiye ortalamasına göre nasıldır?
3. Hakkâri ve TRB2 bölgesinde öğretmen başına düşen öğrenci sayısı nedir ve bu oran ülke genelinde en yüksek oranlar arasında mı yer almaktadır?
4. Hakkâri'de görev yapan öğretmenlerin bölge dışına tayin oranı nedir ve bu oranın düşürülmesi için hangi tedbirler alınmaktadır?
5. Eğitim altyapısının güçlendirilmesi amacıyla Hakkâri'de son beş yılda kaç yeni okul inşa edilmiştir ve 2025–2030 döneminde kaç okul yapılması planlanmaktadır?
6. Hakkâri'de taşınmalı eğitim sisteminden yararlanan öğrenci oranı nedir ve bu sistemin eğitimde fırsat eşitliğine olumlu veya olumsuz etkisi analiz edilmiş midir? Bu sistemde yaşanan aksaklıklardan ve mevzuattan kaynaklı eğitim olanaklarından mahrum kalan öğrenci sayısı kaçtır?
7. Bölge illerinde eğitime erişimde kız çocuklarının oranı ile erkek çocuklarının oranı arasında fark bulunmakta mıdır? Bu farkın kapatılması amacıyla hangi politikalar yürütülmektedir?
8. Hakkâri'de mesleki ve teknik eğitim alanında uygulanan programlar yerel istihdam ve kalkınma hedefleriyle ne ölçüde uyumludur?
9. Dezavantajlı bölgelerde okul terk oranlarının azaltılması için veri temelli bir izleme sistemi kurulmuş mudur?
10. SEGE-2025 verilerinde görülen eğitim eşitsizliklerinin giderilmesi amacıyla bölgesel eğitim yatırım stratejisi hazırlanmakta mıdır?